

[OCHUCHNAĆ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 1 sg ochuchnę. ◇ praet 3 sg ochuchnęła. ◇ part praet act ochuchnąwszy.

Sł stp brak, Cn s.v. napuchnąć, Linde XVII w. (z Cn).

Chuchnąwszy na kogoś lub na coś otoczyć wydmuchniętym ciepłym powietrzem; afflare Cn:
Ochucham et ochuchnę/ Afflo. *Volck* Ooo.

ochuchnąć kogo, co: á gdy chceż co pozłócić/ potynkuyże tym gruntem/ á day vřchnąć/ potym złótem połóž/ á bawelną przyćisń/ pierwey grunt on łuchy ochuchnąwszy/ tedy złóto przyłnie. SienHerb 385b; StryjKron 351.

Szereg: »ochuchnąć albo ozionąć«: niktorych też ludzi gdy [pokusa tj. potwór] ochuchnęła álbo ozionęła/ łzkáráde wrzody z oney zarazy ná ciálach odniełli. StryjKron 351.

Formacje współrdzenne cf CHUCHAĆ.